Surimuok

Surimuok ir tvarka
Ir pasaulis daugiau nebaisus
Teka upė arba
Tvenkinys raibuliuoja ramus

Bet vanduo būtina
Regimybė šiame peizaže
Nes kitaip netvarka
Nesvarbu surimuota ar ne

Tebūnie

I am just a copy of a copy of a copy
Everything I say has come before
Nine Inch Nails

Nieko čia naujo,
girdėta kartų šimtus,
bet vis tiek – tebūnie visi
šie rašyti ir perrašyti tekstai.

Tebūnie šie
braukyti ir perbraukyti
popieriaus lapai, kuriuose
vietos beveik nebėra
netgi mano puikybei.

Tiesiog
užrašysiu tai,
ką regėjau, girdėjau, jaučiau
ir galvojau.

Tebūnie šios
prėskos visa ko
kopijos.

Šiaip ar taip,
tuštybių tuštybė ir viskas tuštybė.

Kaip minimum.

Miestelio dienoraščiai

Adventas

Naktis prasideda anksčiau
nei pasitraukia diena.
Ši gruodžio pradžia jau
trunka metų metus ir
nežada liautis.

Tikriausiai jau neprašvis, bet beveik nebereikia.
Akys priprato prie šitos pilkumos,
lopinėlių purvino sniego,
iki pusės ledu užtrauktų pakelės ežerėlių.

Prie paties kelio, kuris vis tas pats,
net jei kryptį rinktis gali
iš pirmyn ir atgal.

Pirmyn ir atgal,
pirmyn ir atgal.

Iš taško į tašką,
iš A į B, iš B į A.

Radijui grojant ABBA
„The Winner Takes It All“.

Nežinau, ką jie ten pasiima.

Niekada nebuvau nugalėtojas.

Su meile iš Suvalkijos

mažam miestely pramogų nedaug
buvau kine žiūrėjau bajevyką
paskui reikėjo šunį vesti lauk
išėjom palei upę pro bažnyčią

maršrutas vis tas pats bet visada kitoks
anądien štai suniokojo suoliuką
ant jo seneliai iš namų senelių nuolatos
aptardavo ligas ir londono anūką

prie upės elektrinė dūzgė ir turbūt gamino
elektrą dieve duok kad barui tam kur vyno
dar kartais užeinu iš viešpaties malonės

užuteky po tiltu turškės antys
grįžau namo o televizoriuj karbauskis
grasino padaryt iš mūsų žmones

Marijampolė

Vasario antrąją eglutė
vis dar stovėjo pagrindinėj aikštėj
už jos rikiavosi alėja
per didelė mažam miesteliui

su didelėm pretenzijom į centrą
jei ne šalies tai bent jos pusės
anekdote susiskaičiavę centą
gyventojai čia šauniai išsipustę

o aš toks mažas parke prie Šešupės
su šunimi kuris vis tampo
už pavadžio nes baisiai nori tūpti
prie artimiausio kampo

Pokalbis

Porelė paauglių prie
gretimo staliuko, pirmosios
įtampos.

Viešpatie,
tebūnie tai, ką čia paistau,
jai įdomu.

Ji juokiasi, jai
visiškai neįdomi istorija
apie džipą, užklimpusį
trys kilometrai iki Kalvarijos.

– Nedavažiavom, – sako. –
Konkrečiai sėdom.

Ji darkart nusijuokia ir
pradeda pasakot apie paplūdimius,
Tailandą, Maroką ir Kvalalumpūrą.
Lankėsi su tėvais,
labiausiai patiko Tailandas.

Paskui susigėsta.

Palydėsi namo?

* * *

Lėtas ir apsnigtas provincijos trečiadienis
parke žmonių – nė vieno
tik benamis šuva suka ir suka ratus
sūka kaip liūdna ir tuščia
šioje laiko ir klimato juostoj
niekam nereikalingam
gyvenime mano